

पद चालीसको गुप्त इतिहास — संख्या उनतीस

इजकिएल संख्या दस

Jeff Pippenger

2026-08-31

इजकिएलको पुस्तकमा धेरै अद्भुत र महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरू र सत्यहरू छन्। मन्दिरभित्रका अगमवक्ताहरूका बाइबलीय दृष्टान्तहरूमध्ये, इजकिएल नै अरू सबैभन्दा माथि उभिने त्यही व्यक्ति हुन् जसले पाङ्ग्रामाथि पाङ्ग्रा पहिचान गर्छन्। ती पाङ्ग्राहरू, सिस्टर ह्याइटका अनुसार, मानव क्रियाकलापको जटिल अन्तरक्रियालाई जनाउँछन्, जसले पछिल्लो वर्षाको समयमा हुने घटनाहरूको क्रमलाई चित्रित गर्छ। ती घटनाहरू अगमवक्तीद्वारा त्यस बेला प्रतिनिधित्व गरिएका छन् जब उनी क्रियात्मक दृष्टान्तमा भविष्यवाणीको भाग बने, जस्तै इजकिएलले यरूशलेमको घेराबन्दीको चौथो अध्यायको दृष्टान्तमा आफ्नो देब्रेपट्टि र त्यसपछि दाहिनेपट्टि सुतेझैं। इजकिएलको इतिहासलाई रूपरेखा दिने तेह्रवटा विशिष्ट मितिहरू पनि छन्, र त्यसरी नै तिनले पछिल्लो वर्षाको अवधिका मार्गचिन्हहरू प्रदान गर्छन्, जब एक लाख चवालीस हजारजनामाथि छाप लगाइन्छ। सत्यहरू केवल मितिहरूद्वारा मात्र होइन, तर सत्र, उन्नाइस, पच्चीस, सत्तरी, चालीस, तीन सय नब्बे, र निस्सन्देह, तीसजस्ता सङ्ख्याहरूद्वारा पनि प्रकट गरिएका छन्। अर्को एउटा सङ्ख्या, जुन सम्भवतः इजकिएलको पुस्तकमा सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण सङ्ख्या हो, त्यो एक सय पचास हो। तैपनि, एक सय पचास सङ्ख्या इजकिएलको पुस्तकमा पाइँदैन। तर पनि, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति—यो त्यहाँ छ।

एक सय पचास संख्या घेराबन्दीको रेखाभित्र भविष्यवाणीगत रूपमा अन्तर्निहित छ, र त्यो घेराबन्दी एक पृथक् भविष्यवाणीगत रेखा हो; अथवा, यदि तपाईं चाहनुहुन्छ भने, घेराबन्दी एक चक्र हो। इतिहासको कुनै भविष्यवाणीगत रेखासँग सधैं अल्फा र ओमेगा हुन्छ, र यसरी त्यस रेखाको आरम्भ र अन्त्यमा अल्फा र ओमेगाका विशेषताहरू अवश्य प्रतिनिधित्व हुनुपर्छ, नत्र त्यो रेखा नै हुँदैन। घेराबन्दीको अल्फा घटना इजकिएलकी पत्नीको मृत्यु थियो, र घेराबन्दीको अन्त्य ख्रीष्टकी दुलहीको मृत्यु थियो, जसलाई यरूशलेमको विनाशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अनि मैले, यूहन्नाले, पवित्र शहर, नयाँ यरूशलेम, स्वर्गबाट परमेश्वरकहाँबाट तल ओर्लदै गरेको देखें, जो आफ्ना पति निम्ति सिंगारिएकी दुलहीझैं तयार पारिएको थियो। अनि मैले स्वर्गबाट एउटा ठूलो स्वर यसो भनिरहेको सुनें, हेर, परमेश्वरको वासस्थान मानिसहरूसँग छ, र उहाँ तिनीहरूसँग वास गर्नुहुनेछ, अनि तिनीहरू उहाँका प्रजा हुनेछन्, र परमेश्वर स्वयं तिनीहरूसँग हुनुहुनेछ, र तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुनेछ। अनि परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाका सबै आँसु पुछिदिनुहुनेछ; अनि अबदेखि मृत्यु रहनेछैन, न शोक, न रुवाइ, न पीडा नै रहनेछ; किनकि पहिलेका कुराहरू बितिसके। अनि सिंहासनमा बस्नुहुनेले भन्नुभयो, हेर, म सबै कुरा नयाँ बनाउँछु। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, लेख; किनकि यी वचनहरू सत्य र विश्वासयोग्य छन्। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, यो पूरा भयो। म अल्फा र ओमेगा हुँ, आदि र अन्त। जो तिर्खाएको छ, त्यसलाई म जीवनको पानीको मूलबाट निःशुल्क पिउन दिनेछु। जसले विजय पाउँछ उसले सबै कुराको उत्तराधिकार पाउनेछ; अनि म उसको परमेश्वर हुनेछु, र ऊ मेरो छोरा हुनेछ। तर डरपोकहरू, अविश्वासीहरू, घृणितहरू, हत्याराहरू, व्यभिचारीहरू, दुनामुना गर्नेहरू, मूर्तिपूजकहरू, र सबै झूटाहरूको भाग आगो र गन्धकले बलिरहने तालमा हुनेछ, जुन दोस्रो मृत्यु हो। अनि सात अन्तिम विपत्तिहरूले भरिएका सात कचौराहरू भएका सात स्वर्गदूतहरूमध्ये एकजना मसँग आए र मसँग कुरा गर्दै भने, यहाँ आऊ, म तँलाई दुलही, थुमाको पत्नी, देखाउनेछु। प्रकाश 21:2-9.

घेराबन्दीको आरम्भमै इजकिएलकी पत्नीको मृत्यु हुन्छ, र त्यहाँ उनलाई इजकिएलका “आँखाको चाहना” भनेर चिनाइएको छ; अनि सोही अध्यायमा वर्णित यरूशलेमको विनाशमा, यरूशलेमलाई इस्राएलका “आँखाको चाहना” भनेर चिनाइएको छ।

फेरि नवौं वर्षमा, दशौं महिनामा, महिनाको दशौं दिनमा, परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भनियो, ... फेरि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भनियो, हे मानिसका पुत्र, हेर, म एकै प्रहारले तेरा आँखाको अभिलाषा तँबाट हटाइदिनेछु; तैपनि न तिमीले शोक गर्नेछौ, न रुनेछौ, न तिम्रा आँसु बग्नेछन्। विलाप गर्नबाट रोकिऊ, मृतकका निम्ति शोक नगर, आफ्नो शिरोवस्त्र बाँध, आफ्नो खुट्टामा जुत्ता लगाऊ, आफ्ना ओठ नछोप, र मानिसहरूको रोटी नखाऊ। यसरी मैले बिहान मानिसहरूलाई भनें; अनि बेलुकी मेरी पत्नी मरिन्; र बिहान मैले मलाई आज्ञा गरिएबमोजिम गरें। तब मानिसहरूले मसँग भने, के तिमी हामीलाई बताउँदैनौ कि तिमीले यसरी गरेको यी कुराहरू हाम्रो निम्ति के हुन्?

तब मैले तिनीहरूलाई उत्तर दिएँ, “परमप्रभुको वचन मसमक्ष आयो, यसो भन्दै: इस्राएलका घरानासित भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म मेरो पवित्रस्थानलाई अशुद्ध तुल्याउनेछु—तिमीहरूको शक्तिको गौरव, तिमीहरूका आँखाहरूको चाहना, र तिमीहरूका प्राणले दया गर्ने वस्तु; अनि तिमीहरूले पछाडि छोडेका तिमीहरूका छोरा-छोरीहरू तरवारले ढल्नेछन्। अनि मैले गरेको जस्तै तिमीहरूले पनि गर्नेछौ: तिमीहरूले आफ्ना ओठहरू ढाक्नेछैनौ, न मानिसहरूको रोटी खानेछौ। तिमीहरूका पागाहरू तिमीहरूका टाउकामा हुनेछन्, र जुत्ताहरू तिमीहरूका खुट्टामा हुनेछन्; तिमीहरूले विलाप गर्नेछैनौ, न रोनेछौ; तर आफ्ना अधर्महरूका कारण तिमीहरू क्षीण हुँदै जानेछौ, र एक-अर्कातर्फ मुख फर्काई विलाप गर्नेछौ।”

यसरी इजकिएल तिमीहरूका निम्ति एउटा चिह्न हुनेछ; उसले जे-जस्तो गरेको छ, तिमीहरूले पनि त्यही गर्नेछौ; र जब यो घट्नेछ, तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म परमप्रभु यहीवा हुँ। अनि, हे मानिसका सन्तान, के त्यस दिन, जब म तिनीहरूबाट तिनीहरूको बल, तिनीहरूको गौरवको आनन्द, तिनीहरूका आँखाको चाहना, र जसमा तिमीहरूले आफ्नो मन लगाएका छन्, अर्थात् तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू, खोस्नेछु, के त्यस दिन उम्केर बचेको एक जना तिमीकहाँ आएर तिमीलाई आफ्नै कानले त्यो कुरा सुन्न लगाउनेछैन र? त्यस दिन तिम्रो मुख त्यस उम्केर आएको जनाकहाँ खोलिनेछ, र तिमी बोल्नेछौ, अनि फेरि गुँगो रहनेछैनौ; यसरी तिमी तिनीहरूका निम्ति एउटा चिह्न हुनेछौ; र तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म परमप्रभु हुँ। इजकिएल 24:1, 15-27।

घेराबन्दीको अल्फा इजकिएलको अभिलाषाको मृत्यु हो, र ओमेगा इस्राएलको अभिलाषाको मृत्यु हो।

सुन्ने, तर नसुन्ने

पाँच पटक एल्डरहरू वा मानिसहरूलाई कुनै न कुनै रूपमा इजकिएलको कुरा सुनिरहेका रूपमा चित्रित गरिएको छ। इजकिएल ८:१ मा, यहूदाका एल्डरहरू उनका सामु बस्छन्। इजकिएल १४:१ मा एल्डरहरू आएर उनका सामु बस्छन्। इजकिएल २०:१ मा, इस्राएलका एल्डरहरू परमप्रभुसँग सोधपुछ गर्न आउँछन्। इजकिएल ३७:१८ मा, परमेश्वरले इजकिएललाई भन्नुहुन्छ: “जब तेरा प्रजाका सन्तानहरूले तँलाई यसो भन्दै बोल्नेछन्, के तँले हामीलाई यी कुराहरूबाट तेरो अभिप्राय के हो भन्ने देखाउनेछैनस्?” चौबीसौं अध्यायमा मानिसहरूले सिधै सोध्छन्: “के तँले हामीलाई यी कुराहरू हाम्रो निम्ति के हुन्, कि तँ यस्तो गरिरहेको छस्, भनी बताउनेछैनस्?” यी पाँच घटनामा एल्डरहरू वा मानिसहरू लाओडिसियाली अवस्थामा छन्।

अनि उहाँले भन्नुभयो, जाऊ, र यस प्रजालाई भन, तिमीहरूले साँच्चै सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र साँच्चै देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ। यस प्रजाको हृदय मोटाउनु, र तिनीहरूका कान भारी बनाउनु, र तिनीहरूका आँखा बन्द गरिदिनु; नत्रता तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्नेछन्, र आफ्ना कानले सुन्नेछन्, र आफ्नो हृदयले बुझ्नेछन्, र फर्किनेछन्, र निको पारिनेछन्। यशैया 6:9, 10।

सुन्ने त सुनिरहेकै तर नसुन्ने मानिसहरूका पाँच प्रतिरूपहरू, र देख्ने त देखिरहेकै तर नदेख्ने मानिसहरूका पाँच प्रतिरूपहरू, यशैयाको साक्ष्यमा देख्ने र सुन्ने कुरालाई अस्वीकार गर्नेहरूका पाँच चरणहरूसँग मेल खान्छन्।

तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछिल्लिर लडून्, र भाँचिऊन्, र पासोमा परून्, र पक्रिऊन्। यशैया 28:13.

र तिनीहरूमध्ये धेरै जना ठेस खानेछन्, र लड्नेछन्, र चूर्ण-चूर्ण पारिनेछन्, र पासोमा पर्नेछन्, र समातिनेछन्। यशैया ८:१५।

चिन्हहरू

इजकिएलको चौबीसौं अध्यायमा, घेराबन्दीको आरम्भदेखि इजकिएलकी पत्नीको मृत्युको अवधिसम्म—जो उनका आँखाको चाहना थिइन्—यरूशलेमको मृत्युमा, अर्थात् इस्राएलका आँखाको चाहनाको मृत्युमा, अन्त्य हुन्छ। डेढ वर्षको त्यो घेराबन्दीमा अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर समाविष्ट छ, र त्यो अवधि एउटा चिन्हबाट आरम्भ भई एउटा चिन्हमै अन्त्य हुन्छ। इजकिएल चौबीसमा जस्तै, येशूले मत्ती चौबीसमा घेराबन्दीको चिन्ह पहिचान गर्नुहुन्छ।

“ख्रीष्टका वचनहरू ठूलो संख्यामा मानिसहरूले सुन्ने गरी बोलिएका थिए; तर जब उहाँ एकलै हुनुहुन्थ्यो, जैतून डाँडामा बसिरहुनुभएको बेला पत्रुस, यूहन्ना, याकूब, र अन्द्रियास उहाँकहाँ आए। ‘हामीलाई भन्नुहोस्,’ तिनीहरूले भने, ‘यी कुराहरू कहिले हुनेछन्? र तपाईंको आगमनको, तथा संसारको अन्तको चिन्ह के हुनेछ?’ येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई यरूशलेमको विनाश र उहाँको आगमनको महान् दिनलाई अलग-अलग रूपमा उठाई उत्तर दिनुभएन। उहाँले यी दुई घटनाको वर्णनलाई एकसाथ मिसाउनुभयो। यदि उहाँले आफ्ना चेलाहरूका सामु भविष्यका घटनाहरूलाई आफूले देख्नुभएझैं प्रकट गर्नुभएको भए, तिनीहरू त्यो दृश्य सहन सक्ने थिएनन्। तिनीहरूप्रति दयाले उहाँले यी दुई महान् संकटहरूको वर्णनलाई एकैसाथ मिलाउनुभयो, र त्यसको अर्थ चेलाहरूले आफैं खोजी गरी बुझ्नु भनी छोडिदिनुभयो। जब उहाँले यरूशलेमको विनाशको उल्लेख गर्नुभयो, उहाँका भविष्यसूचक वचनहरू त्यस घटनाभन्दा पर, त्यस दिनको अन्तिम दहनसम्म पुग्थे, जब परमप्रभु संसारलाई तिनीहरूको अधर्मको निम्ति दण्ड दिन आफ्नो स्थानबाट उठ्नुहुनेछ, जब पृथ्वीले आफ्नो रगत प्रकट गर्नेछ, र आफ्ना मारिएकाहरूलाई अब उपरान्त ढाकिराख्नेछैन। यो सम्पूर्ण प्रवचन केवल चेलाहरूका लागि मात्र होइन, तर पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दृश्यहरूमा जीवित रहनेहरूका लागि पनि दिइएको थियो।”

चेलाहरूतर्फ फर्केर ख्रीष्टले भन्नुभयो, “सावधान रहोस्, कसैले तिमीहरूलाई धोका नदेओस्। किनकि धेरै जना मेरो नाउँमा आएर, ‘म ख्रीष्ट हुँ’ भन्नेछन्; र तिनीहरूले धेरैलाई भ्रममा पार्नेछन्।” धेरै झूटा मसीहहरू देखा पर्नेछन्, चमत्कारहरू गर्ने दाबी गर्दै, र यहूदी राष्ट्रको उद्धारको समय आइपुगेको छ भनी घोषणा गर्दै। यिनीहरूले धेरैलाई बहकाउनेछन्। ख्रीष्टका वचनहरू पूरा भए। उहाँको मृत्यु र यरूशलेमको घेराबन्दीको बीचमा धेरै झूटा मसीहहरू देखा परे। तर यो चेतावनी यस संसारको यस युगमा जीवित रहनेहरूलाई पनि दिइएको थियो। यरूशलेमको विनाशअघि प्रयोग गरिएका उही छलहरू युगौंभरि प्रयोग गरिएका छन्, र फेरि पनि प्रयोग गरिनेछन्।

“‘तिमीहरूले युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरू सुन्नेछौ; सावधान रहो, व्याकुल नहोओ; किनकि यी सबै कुराहरू अवश्य हुनैपर्छन्, तर अन्त अझै भएको छैन।’ यरूशलेमको विनाशभन्दा पहिले मानिसहरू प्रभुत्वको लागि संघर्षरत थिए। सम्राटहरू मारिए। सिंहासनको छेउमा उभिएका ठानिएका व्यक्तिहरू वध गरिए। युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरू थिए। ‘यी सबै कुराहरू हुनैपर्छन्,’ ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘तर अन्त [एक राष्ट्रको रूपमा यहूदी जातिको अन्त] अझै भएको छैन। किनकि जाति जातिको विरुद्ध उठ्नेछ, र राज्य राज्यको विरुद्ध; अनि अनेक ठाउँहरूमा अनिकालहरू, महामारीहरू, र भूकम्पहरू हुनेछन्। यी सबै दुःखका आरम्भ मात्र हुन्।’ ख्रीष्टले भन्नुभयो, रब्बीहरूले यी चिन्हहरू देख्दा, तिनीहरूले तिनलाई उहाँका चुनिएका जनहरूलाई बन्धनमा राखेको कारण राष्ट्रहरूमाथि परेको परमेश्वरको न्याय भनी घोषणा गर्नेछन्। तिनीहरूले यी चिन्हहरूलाई मसीहको आगमनको संकेत भनी घोषणा गर्नेछन्। धोखा नखाओ; यी उहाँका न्यायहरूको आरम्भ हुन्। जनताले आफ्नैतिर हेरेका छन्। तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेका छैनन्, न त परिवर्तन भएका छन्, ताकि म तिनीहरूलाई निको पार्न। जुन चिन्हहरूलाई तिनीहरूले बन्धनबाट आफ्नो छुटकाराको संकेतका रूपमा प्रस्तुत गर्छन्, तिनै तिनीहरूको विनाशका चिन्हहरू हुन्।” द डिजायर अफ एजेज, ६२८.

ई.सं. ६६ मा भएको यरूशलेमको घेराबन्दीभित्र, रोमले आफ्नो ध्वजाहरू पवित्रस्थानको प्राङ्गणमा स्थापना गरेको चिन्ह समावेश थियो। ई.सं. ६६ देखि ७० सम्मको अवधिका घटनाहरूमाथि येशूको टिप्पणीले, ई.सं. ७० को

विनाशलाई उहाँको दोस्रो आगमनसँग समरेखित गर्‍यो; र उहाँको दोस्रो आगमनसँग सम्बन्धित एउटा चिन्ह पनि छ।

“चाँडै हाम्रो दृष्टि पूर्वतर्फ तानियो, किनकि त्यहाँ मानिसको हातको आधा जत्रो एउटा सानो कालो बादल देखा परेको थियो, जसलाई हामी सबैले मानिसको पुत्रको चिन्ह हो भनी चिनेका थियौं।” द डे स्टार, 1846।

ई.सं. ६६ देखि ७० सम्मको इतिहासको आरम्भ र अन्त्यमा एउटा चिन्ह समावेश छ, जो घेराबन्दीको आरम्भ र नगरको विनाशसँग सम्बन्धित छ, र जो ई.पू. ५८७ र ५८६ मा आँखाको अभिलाषाको मृत्युको अल्फा र ओमेगा चिन्हसँग मिल्दोजुल्दो छ।

डेढ वर्षको घेराबन्दीको इतिहास अन्तिम दिनहरूका लागि एउटा “चिन्ह” हो। इज्जिकिएलको इतिहासमा चित्रित मूर्ख कुँवारीहरूको प्रतिरूप त्यही इतिहासमा बुद्धिमान् कुँवारीहरूको रूपमा पाइन्छ, जसले इ.स. ६६ मा घेराबन्दीको चिन्ह देखे र सुरक्षित स्थानतर्फ भागे। डेढ वर्षको घेराबन्दी नै त्यो चिन्ह हो, जसले आराधकहरूको दुई वर्ग प्रकट गर्दछ। एक वर्गले त्यो चिन्ह बुझ्नेछ; अर्को वर्गले, जसलाई यशैयाले “धेरै” भनी चित्रित गरेका छन्,—न त देख्नेछ, न त सुन्नेछ।

धेरै र थोरै

तब राजाले सेवकहरूलाई भने, यसलाई हातखुट्टा बाँध, र यसलाई लिएर बाहिरको अन्धकारमा फर्काइदो; त्यहाँ रूनु र दाँत किट्नु हुनेछ। किनकि बोलाइएका धेरै छन्, तर छानिएकाहरू थोरै छन्। मत्ती २२:१३, १४।

यसरी अन्तिमहरू पहिले हुनेछन्, र पहिलेहरू अन्तिम; किनकि धेरै बोलाइएका हुन्छन्, तर थोरै चुनिएका। मत्ती २०:१६।

हेर्नु र सुन्नु

इज्जिकिएलको पुस्तकमा अभिनयद्वारा प्रस्तुत गरिएका पाँच दृष्टान्तहरू छन्, र त्यस्तै इज्जिकिएलले अगुवाहरू र जनतासँग पाँच पटक बोलेका पनि छन्। ती दुई साक्षीहरूले ती पाँच मूर्ख कन्याहरूलाई चिनाउँछन्, जसले ‘हेर्न’ इन्कार गर्छन् र ‘सुन्न’ इन्कार गर्छन्। यहूदाको गोत्रका सिंहका रूपमा हुनुहुने येशूले आफ्नो अगमवाणीमय वचनको मोहोर खोल्नुहुँदा बढाइने ज्ञानलाई तिनीहरूले न त हेर्न चाहन्छन्, न त सुन्नु।

संसारले देख्नेछ र सुन्नेछ

हे संसारका सबै बासिन्दाहरू र पृथ्वीमा बस्नेहरू हो, जब उहाँले पहाडहरूमा एउटा ध्वजा उठाउनुहुन्छ, तब हेर; र जब उहाँले तुरही फुक्नुहुन्छ, तब सुन। यशैया १८:३।

त्यस दिन बहिराहरूले पुस्तकका वचनहरू सुन्नेछन्, र अन्धाहरूका आँखाले धमिलोपन र अन्धकारबाट देख्नेछन्। यशैया २९:१८।

मेरो मूर्ख र जडबुद्धि भएका प्रजामा कुनै ज्ञान छैन

म कहिलेसम्म त्यो ध्वज देखिरहूँ, र नरसिंहाको ध्वनि सुनिरहूँ? किनकि मेरा जन मूर्ख छन्, तिनीहरूले मलाई चिनेका छैनन्; तिनीहरू अविवेकी सन्तान हुन्, र तिनीहरूमा कुनै समझ छैन: दुष्ट गर्न तिनीहरू चतुर छन्, तर असल गर्न तिनीहरूलाई कुनै ज्ञान छैन। यर्मिया ४:२१, २२।

यो याकूबको घरानामा घोषणा गर, र यहूदामा यसलाई प्रचार गर, यसो भन्दै: अब यो सुन, हे मूर्ख र विवेकहीन जाति, जसका आँखा छन्, तर देख्दैनन्; जसका कान छन्, तर सुन्दैनन्। यर्मिया ५:२०, २१।

विद्रोही घराना

परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसका सन्तान, तिमी विद्रोही घरानाको बीचमा बस्छौ, जसका आँखाहरू त छन् देख्नलाई, तर तिनीहरूले देख्दैनन्; तिनीहरूका कानहरू त छन् सुन्नलाई, तर तिनीहरूले सुन्दैनन्; किनकि तिनीहरू विद्रोही घराना हुन्। इजकिएल १२:१, २.

यस कारण म तिनीहरूलाई दृष्टान्तहरूमा बोल्दछु; किनकि हेर्दाहेर्दै पनि तिनीहरूले देख्दैनन्, र सुन्दैसुन्दै पनि तिनीहरूले सुन्दैनन्, न त बुझ्दछन्। अनि तिनीहरूमा यशैयाको यो भविष्यवाणी पूरा भएको छ, जसले भन्दछ: सुनिरहे पनि तिमीहरूले सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र हेरिरहे पनि तिमीहरूले देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ। किनकि यस जातिको हृदय मोटाएको छ, र तिनीहरूका कान सुन्नमा मन्द भएका छन्, र तिनीहरूले आफ्ना आँखा बन्द गरेका छन्; नत्र कुनै बेला तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्ने, आफ्ना कानले सुन्ने, आफ्नो हृदयले बुझ्ने, र फर्कने थिए, अनि म तिनीहरूलाई निको पार्नेथिएँ।

तर धन्य छन् तिमीहरूका आँखाहरू, किनकि तिनीहरूले देख्छन्; र तिमीहरूका कानहरू, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनभने साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले देखेका कुराहरू धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले देख्न चाहेका थिए, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहेका थिए, तर सुनेनन्। मत्ती १३:१३-१७।

पुराना मार्गहरू

यसरी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, बाटोहरूमा उभिएर हेर, र प्राचीन मार्गहरूको बारेमा सोध, जहाँ असल बाटो छ; अनि त्यसैमा हिँड, र तिमीहरूले आफ्ना प्राणका निम्ति विश्राम पाउनेछौ। तर तिनीहरूले भने, हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं। फेरि मैले तिमीहरूमाथि पहरदारहरू खडा गरें, यसो भन्दै, तुरहीको आवाज सुन। तर तिनीहरूले भने, हामी सुन्नेछैनौं। यर्मिया ६:१६, १७।

१८४०-१८४४ को सन्देश

१८४०-१८४४ सम्म दिइएका सबै सन्देशहरूलाई अहिले प्रभावशाली बनाइनुपर्छ, किनकि धेरै मानिसहरूले आफ्नो दिशाबोध गुमाएका छन्। ती सन्देशहरू सबै मण्डलीहरूकहाँ जानुपर्छ।

“ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूका आँखाहरू धन्य हुन्, किनकि तिनीहरूले देख्छन्; र तिमीहरूका कानहरू, किनकि तिनीहरूले सुन्छन्। किनभने म तिमीहरूलाई साँच्चै भन्दछु, धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरूले तिमीहरूले देखेका कुराहरू देख्न चाहेका थिए, तर देखेनन्; र तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहेका थिए, तर सुनेनन्’ [Matthew १३:१६, १७]। ती आँखाहरू धन्य हुन्, जसले १८४३ र १८४४ मा देखिएका कुराहरू देखे।”

“सन्देश दिइयो। र सन्देशलाई पुनः दोहोर्याउन कुनै विलम्ब हुनु हुँदैन, किनकि समयका चिन्हहरू पूरा भइरहेका छन्; समापनको कार्य अवश्य पूरा गरिनुपर्छ। छोटो समयमा एउटा महान् कार्य सम्पन्न गरिनेछ। परमेश्वरको नियुक्तिद्वारा चाँडै एउटा सन्देश दिइनेछ, जो बढ्दै गएर ठूलो पुकारमा परिणत हुनेछ। त्यसपछि दानिएल आफ्नो भागमा उभिनेछ, आफ्नी साक्षी दिनलाई।” Manuscript Releases, volume २१, ४३७.

घेराबन्दीको चिन्ह

इजकिएलको पुस्तकमा पाँच पटक यस्ता घटनाहरू छन्, जहाँ उनले जनताले हेर्न अस्वीकार गरेको एउटा दृष्टान्तलाई ‘अभिनयद्वारा प्रस्तुत’ गरे; र त्यस्तै पाँच पटक उनले तिनै मानिसहरूसित ‘बोले’, जसलाई तिनीहरूले सुन्न अस्वीकार गरे। अभिनयद्वारा प्रस्तुत दृष्टान्त र वचनद्वारा बोलाइएका यी दुई साक्षीहरू पाँच मूर्ख कन्याहरूका सामु प्रस्तुत गरिएका थिए। चौथो अध्यायमा रहेको ती अभिनयद्वारा प्रस्तुत दृष्टान्तहरूमध्ये एकले आउने विनाशको चेतावनी दिने घेराबन्दीको “चिन्ह” को प्रतिनिधित्व गर्दछ। इजकिएलको सन्देश लाओडिसियाका निम्ति भएको सन्देश हो।

लाओदिकियालाई दिइएको “चिन्ह” ‘घिराबन्दीको चिन्ह’ हो, र अन्तिम दिनहरूको घेराबन्दीलाई धेरै साक्षीहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्। ख्रीष्टका दिनका यहूदीहरूलाई दिइएको एकमात्र चिन्ह योना को चिन्ह थियो, जसले हेल माछाको पेटभित्र तीन दिनको एक जीवित दृष्टान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तब केही शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले उत्तर दिँदै भने, “गुरुज्यू, हामी तपाईंबाट एउटा चिन्ह देख्न चाहन्छौं।” तर उहाँले तिनीहरूलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “दुष्ट र व्यभिचारी पुस्ताले एउटा चिन्ह खोज्दछ; तर त्यसलाई अगमवक्ता योनाको चिन्हबाहेक अरु कुनै चिन्ह दिइनेछैन। किनकि जसरी योना तीन दिन र तीन रात ठूलो माछाको पेटमा थिए, त्यसरी नै मानिसको पुत्र पनि तीन दिन र तीन रात पृथ्वीको गर्भमा रहनेछ।” मत्ती 12:38-40.

योनाको चिन्ह

योनाको चिन्ह मृत्युबाटोको पुनरुत्थानको एक जीवन्त दृष्टान्त थियो। यूहन्नाले पनि यही सत्यको प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि उनी उम्लिरहेको तेलको भाँडामा हालिए, र जीवितै बाहिर निस्के। सिंहको खोरमा दानिएल र नबूकदनेसरको भट्टीमा रहेका ती तीन जना योग्यजनहरूले मृत्युबाटोको पुनरुत्थानको प्रतिनिधित्व गर्छन्। यी सबैले प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा पुनरुत्थित गरिएका एक लाख चौवालीस हजार जनाको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“विगत र भविष्यको चिन्तनबाट मुक्त भई अब मुक्तिदाताका विचारहरू वर्तमानतर्फ फर्किए। मानिसहरूले आफ्ना मनमा परेको प्रभावअनुसार, र आफूसित भएको ज्योतिअनुसार, आफूहरूले देखेका र सुनेका कुराहरूको व्याख्या गर्न प्रयत्न गरिरहेका बेला, ‘येशूले उत्तर दिँदै भन्नुभयो, यो स्वर मेरो निम्ति आएको होइन, तर तिमीहरूकै निम्ति आएको हो।’ यो उहाँको मसीहत्वको सर्वोच्च प्रमाण थियो, पिताबाट आएको त्यो संकेत कि येशूले सत्य बोल्नुभएको थियो, र उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो। के यहूदीहरूले उच्च स्वर्गको यस गवाहीबाट फर्कने थिए? उनीहरूले एकपटक मुक्तिदातालाई सोधेका थिए, हामीले देखेर विश्वास गर्न सकौं भनी तपाईंले कस्तो चिन्ह देखाउनुहुन्छ? ख्रीष्टको सेवकाईभरि असंख्य चिन्हहरू दिइएका थिए; तर तिनीहरूले विश्वासमा ल्याइनेछन् भन्ने डरले आफ्ना आँखाहरू बन्द गरे र आफ्ना हृदयहरू कठोर बनाए। लाजरसको पुनरुत्थानको सर्वोच्च चमत्कारले समेत तिनीहरूको अविश्वास हटाएन, बरु तिनीहरूलाई अझ बढ्ता दुष्टताले भरियो; र अब जब पिताले बोलिसक्नुभएको थियो, र तिनीहरूले अब थप कुनै चिन्ह माग्न सक्ने अवस्था थिएन, तिनीहरूका हृदयहरू नरम भएनन् र तिनीहरूले अझै पनि विश्वास गर्न इन्कार गरे।” स्पिरिट अफ प्रफेसी, खण्ड ३, ७९।

लाजरस त्यस पुनरुत्थानको चिन्ह थियो, जसलाई योनाले हेल माछाको पेटभित्र प्रतीकात्मक रूपमा अभिनय गरेर देखाएको थियो। पुनरुत्थित लाजरससँग सम्बन्धित पिताको स्वरले दिव्यता र मानवताको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र निःसन्देह यही ख्रीष्टको स्वभाव हो, जसले आफूमाथि मानव देह धारण गर्नुभयो। दिव्यताको मानवतासँगको संयोजन एक लाख चवालीस हजारको ध्वजचिह्न हो, र लाजरस पुनरुत्थानको शक्तिको चिन्ह हो, जसले सृष्टिकर्तालाई सृष्ट प्राणीसँग जोड्ने कार्य सम्पन्न गर्दछ।

“लाजरसलाई बिउँताइएकाले धेरै जनालाई येशूमाथि विश्वास गर्नतर्फ डोर्याइयो। उद्धारकर्ता आइपुग्नुअघि लाजरस मर्नु र चिहानमा राखिनु परमेश्वरको योजना थियो। लाजरसलाई बिउँताउनु ख्रीष्टको सर्वोच्च चमत्कार थियो, र त्यसका कारण धेरैले परमेश्वरको महिमा गरे।” Manuscript Releases, volume 21, 111.

लाजरसले यरूशलेममा भएको विजयी प्रवेशको अगुवाइ गरे, र उनी योनाद्वारा चित्रित पुनरुत्थानको जीवित “चिन्ह” थिए।

“लाजरस, जसको शरीरले चिहानमा सडन देखिसकेको थियो, तर जो अब महिमामय पुरुषत्वको शक्तिमा आनन्दित थियो, उद्धारकर्ताले सवार हुनुभएको जनावरलाई डोर्‍यायो।” The Desire of Ages, 572.

विजयोल्लासपूर्ण प्रवेश एक्सेटर शिविर-सभासँग मेल खान्छ, जुन दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको अल्फा-पूर्ति थियो, र यसरी “योनाह” र “लाजरस” को “चिन्ह”लाई “हेर, दूलहा आउँदै हुनुहुन्छ!” भन्ने सन्देशको घोषणाको ओमेगा तथा

सिद्ध पूर्तिसँग समरेखित गर्दछ।

“मलाई प्रायः दस कुँवारीहरूको दृष्टान्ततर्फ निर्देशित गरिन्छ, जसमध्ये पाँच जना बुद्धिमान् थिए, र पाँच जना मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष अनुप्रयोग यही समयका लागि छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशजस्तै, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

योना, लाजरस र स्यामुएल स्नोको एक्सेटर शिविर सभामा ढिलो आइपुग्नु इजकिएलको “घेराबन्दीको चिन्ह” सँग मेल खान्छ। लाजरसले ख्रीष्टलाई गधामाथि यरूशलेममा प्रवेश गराए।

“अगस्ट, 1844 मा न्यू ह्याम्पशायरको एक्सेटर शिविर-सभामा, जहाँ पहिलो पटक ‘साँचो मध्यरात्रिको पुकार’ प्रस्तुत गरिएको थियो, बेट्स महत्वपूर्ण अगुवाहरूमध्ये एक थिए। संयोगवश, त्यस बिहानको शिविर-आराधनाका लागि छनोट गरिएका प्रचारक पनि बेट्स नै थिए। तिनी आफ्ना श्रोताहरूलाई विश्वासयोग्य रहन आग्रह गर्दै, परमेश्वरले केवल तिनीहरूको परीक्षा लिइरहनुभएको छ, तिनीहरू प्रतीक्षाको समयमा छन्, र यस्तै भावहरू शान्तिपूर्वक आश्वस्त गराइरहेका थिए, त्यही बेला सामुएल एस. स्नो घोडामा चढेर शिविरमा आइपुगे। आफ्नी दिदी, श्रीमती जोन काउच, को छेउमा आसन ग्रहण गर्दै, स्नोले ख्रीष्ट नियुक्त समयमै प्रकट हुनुहुनेछ भन्ने आफ्नो दृढ विश्वास पुनः व्यक्त गरे। अत्यन्त उद्वेलित भएकी श्रीमती काउच अचानक उठेर, ‘यहाँ परमेश्वरबाट सन्देश लिएर आएको एक व्यक्ति छ!’ भनी घोषणा गर्दा श्रोतामण्डली चकित भयो।” Leroy Froom, The Prophetic Faith of our Fathers, volume 4, 549.

अप्रिल १५२१ मा मार्टिन लुथर घोडाले तानेको गाडामा चढी डाइट अफ वर्म्सतर्फ यात्रा गरे, जहाँ उनले पोपसम्बन्धी परम्परा र रीतिहरूलाई अस्वीकार गर्दै यसो भने, “जबसम्म मलाई धर्मशास्त्रको साक्षीद्वारा वा स्पष्ट तर्कद्वारा विश्वस्त तुल्याइँदैन... म कुनै पनि कुरा फिर्ता लिन सकिदिनँ र लिँदिनँ, किनकि विवेकको विरुद्ध जानु न सुरक्षित छ न उचित। म यहीँ उभिएको छु। म अरू केही गर्न सकिदिनँ। परमेश्वरले मलाई सहायता गरून्। आमेन।”

फरिसीहरूले ख्रीष्टको विजयी प्रवेशको विरोध गरेझैं, पोपवादी अधिकारीहरूले लूथरको प्रवेशको विरोध गरे। त्यसपछि लूथरले आफ्नो नाम परिवर्तन गरे (मोहरबन्दीको एउटा प्रतीक) र जर्मन भाषामा नयाँ करारको अनुवाद गरिरहँदा गोप्य रूपमा लुकाइए। डाइट अफ वर्म्समा उनको प्रस्तुति मध्यरात्रिको पुकारको प्रतीकरूप थियो, जसले त्यस समयका चर्च-राज्य अधिकारीहरूबाट मृत्युको आदेशतर्फ डोर्‍यायो, यसरी आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीक बन्यो। ‘युंकर योग’ भन्ने नामान्तर्गत दस महिना लुकेर बसेपछि, अधिकारीहरूबाट आएको धम्की परिवर्तित भइसकेको थियो, मुख्यतः भ्रष्ट चार्ल्स पञ्चमले सामना गरेका दुई सैन्य समस्याहरूका कारण। ती दुई सैन्य खतराहरू फ्रान्स र इस्लाम थिए, जसले आज मानवजातिको सामना गरिरहेको समाजवाद र इस्लामको उही अशुद्ध गठबन्धनलाई प्रतिनिधित्व गर्थे।

“पृथ्वीमा परमेश्वरको कार्यले, युगदेखि युगसम्म, प्रत्येक महान् सुधार वा धार्मिक आन्दोलनमा उल्लेखनीय समानता प्रकट गर्दछ। मानिसहरूसित परमेश्वरको व्यवहारका सिद्धान्तहरू सधैं एउटै रहन्छन्। वर्तमानका महत्वपूर्ण आन्दोलनहरूको समानान्तर अतीतका आन्दोलनहरूमा पाइन्छ, र विगतका युगहरूमा मण्डलीको अनुभवमा हाम्रो आफ्नै समयका लागि अत्यन्त मूल्यवान् शिक्षाहरू छन्।” The Great Controversy, 343.

लाजरसद्वारा अगुवाइ गरिएको एउटा गधाले ख्रीष्टलाई यरूशलेममा ल्यायो, घोडाले तानेको एउटा बग्गीले लूथरलाई डायट अफ वर्म्ससम्म ल्यायो, र एउटा घोडाले स्नोलाई एक्सेटर शिविर-सभामा ल्यायो; यसरी “Equus” वंशान्तर्गत “Equidae” कुलका दुवै सदस्य गधा र घोडा, मध्यरातको पुकारको सन्देशको चिन्हका रूपमा पहिचान गरिन्छन्।

हे सियोनकी छोरी, अत्यन्त आनन्दित हो; हे यरूशलेमकी छोरी, जयजयकार गर: हेर, तिम्रो राजा तिमीकहाँ आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँ धर्मी हुनुहुन्छ, र उद्धार लिएर आउनुहुन्छ; नम्र हुनुहुन्छ, र गधामाथि, अर्थात् गधीको बच्चा, बछेडामाथि सवार हुनुहुन्छ। जकरिया ९:९।

मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको चिन्ह गधा वा घोडाको आगमन हो, जुन दुवै इस्लामका प्रतीक हुन्। मध्यरात्रिको पुकारको सत्य सन्देशका चुनिएका सन्देशवाहक ख्रीष्ट गधामा आइपुगेको अनुरूप घोडामाथि आइपुगे। उत्तरकालका “घेराबन्दी” एलेन ह्वाइटले नासभिल सहरलाई “आगोका गोलाहरू” द्वारा प्रहार गरिनेछ भनी गरेको पहिचानको पूर्तिद्वारा चिह्नित हुन्छ।

घेराबन्दी नासभिलका अग्निगोलाहरूबाट किन आरम्भ हुन्छ? के यो यसकारण हो कि परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा इस्लामलाई गधा र घोडाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ?

स्मुर्ना

सम्राट नीरोले सन् ६४ मा रोम नगर जलाउँदा स्मिर्नाको कलीसियाको आरम्भलाई चिन्हित गर्छ। यो मितिले ख्रीष्टियन कलीसियामाथिको सतावटको आरम्भलाई चिन्हित गर्छ, जुन दुई सय पचास वर्षको अवधिमा कार्यान्वित भई सन् ३१३ मा मिलानको आदेशमा पुगेर समाप्त भयो। पशुको प्रतिमाको निर्माणले अल्फा वेमार्कलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले एउटा यस्तो अवधिको परिचय दिन्छ जो निकट भविष्यमा आउने आइतबारको व्यवस्थामा पशुको छापद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ओमेगा वेमार्कमा अन्त्य हुन्छ। यस अवधिलाई “आदेशहरू” बाट आरम्भ हुने भनेर पहिचान गरिएको छ।

“यदि पाठकले चाँडै आउन लागेको सङ्घर्षमा प्रयोग गरिने कार्यकारी शक्तिहरूलाई बुझ्न चाहन्छ भने, उसले केवल विगतका युगहरूमा रोमले यही उद्देश्यका लागि प्रयोग गरेका उपायहरूको अभिलेखलाई पछ्याउनुपर्छ। यदि उसले जान्न चाहन्छ कि पापवादीहरू र प्रोटेस्टेन्टहरू एकजुट भई तिनका सिद्धान्तहरूलाई अस्वीकार गर्नेहरूसित कस्तो व्यवहार गर्नेछन्, भने उसले सब्बाथ र त्यसका पक्षधरहरूप्रति रोमले प्रकट गरेको आत्मालाई हेरोस्।”

“राजकीय अध्यादेशहरू, सर्वसाधारण परिषद्हरू, र लौकिक शक्तिद्वारा समर्थित मण्डलीय विधिहरू ती चरणहरू थिए, जसद्वारा मूर्तिपूजक चाडले ख्रीष्टियन जगत्मा आफ्नो सम्मानित स्थान प्राप्त गर्‍यो। आइतबार पालनलाई लागू गर्ने पहिलो सार्वजनिक उपाय कन्स्टान्टिनद्वारा जारी गरिएको व्यवस्था थियो। (A.D. 321; पृष्ठ 53 को परिशिष्ट टिप्पणी हेर्नुहोस्।) यस अध्यादेशले नगरवासीहरूलाई ‘सूर्यको venerable दिन’ मा विश्राम गर्न आदेश दियो, तर गाउँलेहरूलाई आफ्ना कृषि कार्यहरू जारी राख्न अनुमति दियो। यद्यपि यो वस्तुतः एक अन्यजातीय विधान थियो, तैपनि ख्रीष्टियन धर्मलाई नाममात्र स्वीकार गरेपछि सम्राटद्वारा यसलाई लागू गरियो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 574.

स्मिर्नाको मण्डलीबाट पर्गमसको मण्डलीतर्फको संक्रमणलाई चिन्हित गर्ने पहिलो राजकीय आदेश सन् ३१३ को मिलानको आदेश थियो। यसले सन् ३२१ को पहिलो आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थासम्म पुर्‍याउने पहिलो कदमको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। यरूशलेमको विनाशले आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, र दुई भविष्यसूचक साक्षीहरूले त्यस विनाशभन्दा अघि भएको एक घेराबन्दीलाई पहिचान गर्छन्। इ.पू. ५८७ मा बेबिलोनको तेस्रो घेराबन्दी र सन् ७० मा रोमको दोस्रो घेराबन्दीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका ती दुई घेराबन्दीहरूले आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाको मार्गचिन्हभन्दा अघि आउने मार्गचिन्ह—एक भविष्यसूचक घेराबन्दी हो—भन्ने कुरा पहिचान गर्छन्।

नबूकदनेस्सरले यहोयाकीममाथि, त्यसपछि यहोयाकीनमाथि, र अन्ततः सिदकियाहमाथि घेरा हाले। सेस्टियसले सन् ६६ मा घेरा हाले, र यसरी येशूले कलीसियालाई दिनुभएको चिन्ह पूरा गर्‍यो, ठीक त्यसरी नै जसरी ईसापूर्व ५८७ को तेस्रो घेराबन्दीमा इज्जिकिएलकी पत्नीको मृत्युको चिन्ह समाविष्ट थियो। यरूशलेमको विनाशभन्दा अघिको मार्गचिन्ह घेराबन्दी हो, र त्यो एक “चिन्ह” पनि हो। सन् ३२१ को आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघिको मार्गचिन्ह मिलानको आदेशपत्र थियो, जहाँ कुनै दोषारोपण नभएको कलीसिया (स्मुर्ना) बाट सम्झौताग्रस्त कलीसियाको प्रतीक पर्गामोसतर्फ संक्रमण भयो।

यसर्थ, मिलानको फर्मान भविष्यसूचक घेराबन्दीको आरम्भ हो, र यो एउटा चिन्ह पनि हो। यसले यो पनि सूचित गर्दछ कि एक लाख चवालीस हजारको लाओडिसीय आन्दोलन कहाँबाट एक लाख चवालीस हजारको फिलाडेल्फिय आन्दोलनतर्फ संक्रमण गर्दछ।

फिलाडेल्फिया र स्मुर्ना, प्रकाशको पुस्तकका सातवटा मण्डलीहरूमध्ये निन्दाविहीन ठहरिएका केवल दुईवटा मण्डलीहरूका प्रतिनिधि हुन्। यस तथ्यले, फलस्वरूप, त्यस संक्रमणलाई संघर्षरत मण्डलीबाट विजयी मण्डलीतर्फको संक्रमणका रूपमा चिन्हित गर्दछ। त्यो संक्रमण मिलानको आज्ञापत्रसँग अनुरूप हुन्छ, जहाँ एक लाख चवालीस हजारको अन्त्यकालीन आन्दोलन, ती सातमध्ये पर्ने त्यो आठौँ मण्डली बन्छ। फिलाडेल्फिया र स्मुर्ना, आफूहरू यहुदी हौं भनी दाबी गर्ने, तर वास्तवमा शैतानको सभाघरका हुनेहरूका विरुद्ध संघर्ष गर्ने केवल दुईवटा मण्डलीहरू पनि हुन्।

३१३ को त्यो मार्गचिन्ह १८४४ अगस्ट १२ देखि १७ सम्म भएको एक्सेटर शिविर-सभासँग पनि मेल खान्छ। जब त्यो शिविर-सभा समाप्त भयो, तब त्यो सन्देश १८४४ अक्टोबर २२ मा ढोका बन्द नभएसम्म संयुक्त राज्य अमेरिकाको पूर्वी समुद्री तटभरि ज्वारभाटाको प्रबल छालझैँ फैलियो।

“ज्वारभाटाको प्रचण्ड लहरझैँ त्यो आन्दोलन देशभरि फैलियो। शहरदेखि शहरसम्म, गाउँदेखि गाउँसम्म, र टाढा-टाढाका ग्रामीण स्थानहरूसम्म त्यो पुग्यो, यहाँसम्म कि परमेश्वरका प्रतीक्षारत मानिसहरू पूर्ण रूपमा जागृत भए। उदाउँदो सूर्यको सामु प्रारम्भिक हिमपात विलीन भएझैँ, यस घोषणाको सामु अन्धउत्साह लोप भयो। विश्वास गर्नेहरूले आफ्ना शङ्का र अन्योल हटेको देखे, र आशा तथा साहसले तिनीहरूको हृदयलाई सजीव तुल्यायो। यो कार्य ती अतिरेकहरूबाट मुक्त थियो, जो परमेश्वरको वचन र आत्माको नियामक प्रभावबिनाको मानवीय उत्तेजना हुँदा सधैं प्रकट हुन्छन्। यसको स्वभाव ती नम्रता र परमप्रभुतर्फ फर्कने समयहरूसँग मिल्दोजुल्दो थियो, जो प्राचीन इसाएलका बीच उहाँका सेवकहरूबाट आएको हप्कीका सन्देशहरू पछिपछि देखा पर्थे। यसले प्रत्येक युगमा परमेश्वरको कार्यलाई चिह्नित गर्ने विशेषताहरू वहन गरेको थियो। त्यहाँ उन्मत्त आनन्द थोरै थियो, बरु हृदयको गहिरो खोजी, पापको स्वीकारोक्ति, र संसारको परित्याग थियो। प्रभुसँग भेट गर्नको निम्ति तयारी गर्नु नै व्याकुल आत्माहरूको मुख्य भार थियो। त्यहाँ अटल प्रार्थना र परमेश्वरप्रति निष्कपटी समर्पण थियो।” The Great Controversy, 400, 401.

२२ अक्टोबर १८४४ मा बन्द भएको ढोकाले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, र २२ अक्टोबरको बन्द ढोकाअघि रहेको मार्गचिह्न एक्सेटर शिविर-सभा थियो। यसैले एक्सेटर शिविर-सभा मिलानको आज्ञापत्रसँग अनुरूप छ। साथै, यो ख्रीष्टको विजयमय प्रवेशसँग पनि अनुरूप छ।

“मध्यरात्रिको पुकार मुख्यतः तर्कद्वारा वहन गरिएको थिएन, यद्यपि धर्मशास्त्रीय प्रमाण स्पष्ट र निर्णायक थियो। त्यससँगै आत्मालाई चलायमान पार्ने एक प्रेरक शक्ति पनि थियो। त्यहाँ न कुनै शंका थियो, न कुनै प्रश्न। ख्रीष्टको यरूशलेममा विजयोत्सवी प्रवेशको अवसरमा, पर्व मनाउन देशका सबै भागहरूबाट भेला भएका मानिसहरू जैतून डाँडातिर ओइरिए; र जब तिनीहरू येशूलाई साथ दिँदै लगेका भीडसँग मिले, तब तिनीहरूले त्यस घडीको प्रेरणा ग्रहण गरे र यो जयघोष अझ बढाउन सहयोग गरे, ‘धन्य हो उहाँ, जो प्रभुको नाउँमा आउनुहुन्छ!’ [Matthew 21:9.] यही प्रकारले एडभेन्टवादी सभाहरूमा भेला भएका अविश्वासीहरू—कोही जिज्ञासावश, कोही केवल उपहास गर्नका लागि—‘हेर, दुलहा आउँदै हुनुहुन्छ!’ भन्ने सन्देशसँगै रहने विश्वस्त तुल्याउने शक्तिलाई महसुस गरे।” Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

मिलानको अधिनियमले ५८७ ईसा पूर्वमा नबूकदनेसरद्वारा र सन् ६६ मा सेस्तियसद्वारा प्रतिरूपित गरिएको भविष्यसूचक घेराबन्दीलाई चिह्नित गर्दछ। ती दुई घेराबन्दीहरूले क्रमशः ५८६ ईसा पूर्व र सन् ७० मा यरूशलेमको विनाश निम्त्याए। सेस्तियसको घेराबन्दी अन्त्य भयो, र साढे तीन वर्षपछि टाइटसको अधीनमा घेराबन्दी पुनः आरम्भ भयो; यसरी एउटा यस्तो भविष्यसूचक अवधि प्रदान गर्दै, जुन अल्फा रोमी शासकबाट आरम्भ हुन्छ र ओमेगा शासकमा अन्त्य हुन्छ। ती साढे तीन वर्षहरूले पोपसत्ताद्वारा यरूशलेमलाई कुल्चिइनुलाई जनाउँछन्, र छिट्टै आउन

लागेको आइतबारको व्यवस्थालाई पनि, जब पोपसत्ताको घातक घाउ निको हुन्छ र उनी पुनः साढे तीन प्रतीकात्मक वर्षसम्म राज्य गर्छिन्।

तर मन्दिरबाहिरको आँगनचाहिँ छोडिदेऊ, त्यसलाई नाप्नु नहोस्; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; अनि तिनीहरूले पवित्र नगरलाई बयालीस महिनासम्म कुल्चनेछन्। प्रकाश 11:2।

५३८ मा, र त्यसपछि पुनः आउनेवाला आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, यरूशलेमको कुल्चाइँ आरम्भ हुन्छ। ती दुईवटा आइतबारका व्यवस्थाहरूलाई सन् ३२१ ले प्रतिनिधित्व गरेको थियो, जब महान् कन्स्टान्टिनले पहिलो आइतबारको व्यवस्था जारी गरे। सन् ५३८ मा, पापत्वलाई परमेश्वरको मण्डलीलाई साढे तीन वर्षसम्म सताउन (कुल्चन) अधिकार दिइयो, जसलाई सेस्टियसदेखि टाइटससम्मको इतिहासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। सन् ५३८ मा, पापत्वले ओर्लेआँको तेस्रो परिषद्मा एउटा आइतबारको व्यवस्था पारित गर्यो। चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाले त्यो समयलाई चिन्हित गर्दछ जब पापत्वलाई फेरि मन्दिरलाई कुल्चन (सताउन) अधिकार प्रदान गरिन्छ।

३१३ ले ३२१ मा पहिलो आइतबारको व्यवस्था निम्त्याउने पहिलो आदेशलाई पहिचान गर्दछ। त्यसपछि ३३० मा, साम्राज्य भविष्यवाणीगत रूपमा पूर्व र पश्चिममा विभाजित भयो, जसद्वारा “बयालीस” प्रतीकात्मक महिनाहरूको पोपीय सतावटको दोस्रो अवधिको ओमेगा निष्कर्ष चिह्नित भयो—सतावट र कुल्चीमिल्ची पार्ने यस्तो अवधि, जो संयुक्त राज्य अमेरिकामा भएको अल्फा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ भएको थियो।

अनि तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूको पछिपछि लाग्दै ठूलो स्वरले भन्यो, यदि कसैले त्यस पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छ, र आफ्नो निधारमा वा आफ्नो हातमा त्यसको छाप ग्रहण गर्छ भने, त्यसैले परमेश्वरको क्रोधको त्यस दाखमद्यलाई पिउनेछ, जो उहाँको प्रचण्ड रोषको कचौरामा नमिसाइएको खन्याइएको छ; अनि त्यसलाई पवित्र स्वर्गदूतहरूको सामुन्ने र थुमाको सामुन्ने आगो र गन्धकले यातना दिइनेछ। अनि तिनीहरूको यातनाको धुवाँ सदासर्वदा उठिरहन्छ; र त्यस पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्नेहरू, र जसले त्यसको नामको छाप ग्रहण गर्छ, तिनीहरूलाई दिनरात कुनै विश्राम हुँदैन। यहाँ सन्तहरूको धैर्य छ; यहाँ तिनीहरू छन्, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूमाथिको विश्वास पालन गर्छन्। प्रकाश 14:9-12.

समथर भूमि

‘मिलान’ को ल्याटिन अर्थ ‘मैदानको मध्य’ हो। पूर्व र पश्चिमको मध्यभागमा, सन् ३१३ मा पश्चिमका कन्स्टान्टिनले पूर्वका लिसिनियससँग एक गठबन्धन खोजे। उक्त आदेशले पूर्व र पश्चिमलाई एकसाथ ल्याउने प्रयासको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, र त्यो आदेश सन्धि-विवाहद्वारा अनुमोदित भयो, जब कन्स्टान्टिनकी सौतेनी बहिनी कोन्स्टान्टियाले लिसिनियससँग विवाह गरिन्। तथापि, जसरी दानियेल अध्याय एघारमा उत्तरका सेल्युसिडहरू र दक्षिणका प्टोलेमीबीचको पहिलो सन्धि-विवाह असफल हुन नियत थियो, त्यसरी नै यो विवाह पनि असफल हुनै नियत थियो, किनकि ‘पूर्व पूर्व हो, र पश्चिम पश्चिम हो, र यी दुई कहिल्यै भेटिनेछैनन्’ भन्ने पुरानो उखान पूरा भयो।

‘३३०’ वर्ष दानिएल अध्याय ११ का पद २४, २७ र २९ मा प्रत्यक्ष रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। यसले ३१३ देखि ३३० सम्मका सत्र वर्षलाई दानिएल ११ को भविष्यवाणीको रेखामा ल्याउँछ, र भविष्यवाणीय अपरिहार्यताद्वारा यसले ३१३ मा भएको पूर्व र पश्चिमबीचको त्यो सन्धि-विवाहलाई यही अध्यायको पहिलो सन्धि-विवाहसँग समानान्तर भएको रूपमा चिनाउँछ।

“दानिएलको एघारौँ अध्यायमा रहेको भविष्यवाणी लगभग पूर्ण रूपमा पूरा हुने अवस्थासम्म आइपुगेको छ। यस भविष्यवाणीको पूर्तिमा घटित भएको इतिहासको धेरै अंश पुनः दोहोरिनेछ।” Manuscript Releases, number 13, 394.

ई.पू. 261-246 सम्म शासन गर्ने अन्तियोकस द्वितीय थियोसले आफ्नी पहिलो पत्नी लाओदिसे प्रथमलाई त्यागेर मिश्रका टोलिमी द्वितीय फिलाडेल्फसकी छोरी बेरिनिससँग विवाह गरे। यो विवाह ई.पू. 252 मा दोस्रो सिरियाली

युद्धको अन्त्य गराउने शान्ति-सम्झौताको एक भाग थियो। त्यसपछि जब कन्स्टान्टिनले 324 मा लिसिनियसलाई पराजित गरे, तब यो विवाह समाप्त भयो, जसरी अन्तियोकस र बेरिनिसको विवाह पनि समाप्त भयो, जब पहिलो पत्नी लाओदिसेले ई.पू. 246 मा अन्तियोकसलाई विष दिएर मारी। दोस्रो सिरियाली युद्धको अन्त्यको चिन्ह बनेको त्यो वैवाहिक सन्धि, अनि अन्तियोकसको हत्या, र त्यसपछि बेरिनिस, उनको सन्तान तथा मिश्रेली अनुचरवर्गको हत्या, तेस्रो सिरियाली युद्धको आरम्भको चिन्ह बन्यो। सन् 313 को सन्धिगत विवाहले स्मिर्नाको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सतावटको अवधिको अन्त्य गर्‍यो र पर्गामोसको मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सम्झौतावादी अवधिको आरम्भ गर्‍यो।

सेल्यूसिड इतिहासको आरम्भमा भएको विवाहले सेल्यूसिड साम्राज्यको अन्त्यतिर भएको सन्धि-विवाहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, जब एन्टिओकस द ग्रेटले आफ्नी छोरी क्लियोपेट्रा प्रथमलाई प्टोलेमी पाँचौँ एपिफानेसलाई दिए। उक्त विवाह ई.पू. १९३ मा राफियामा सम्पन्न भयो, तर यो गठबन्धन चाँडै नै समाप्त भयो, ठीक त्यसरी नै जसरी उत्तरका राजा र दक्षिणका राजाबीचको पहिलो सन्धि-विवाह समाप्त भएको थियो। सेल्यूसिड साम्राज्यका अल्फा र ओमेगा सन्धि-विवाहहरूले, दानियेल एघारको भविष्यसूचक इतिहासमा पछि उल्लेख गरिएको सन्धि-विवाहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, जब ई.पू. ४० मा अक्टाभियनले आफ्नी बहिनी अक्टाभिया माइनरलाई मार्क एन्टोनीलाई दिए। मार्क एन्टोनी र अक्टाभियन रोमका पूर्वी र पश्चिमी क्षेत्रहरूमाथिको शक्ति-संघर्षमा थिए, जुन ई.पू. ४४ मा जुलियस सीजरको हत्या भएपछि प्रारम्भ भएको थियो। ई.पू. ४० मा भएको उक्त विवाहमा ब्रुन्डिसियमको सन्धि स्थापना गरियो, र आठ वर्षपछि ई.पू. ३२ मा मार्क एन्टोनीले औपचारिक रूपमा अक्टाभियासँग सम्बन्धविच्छेद गरे र ई.पू. ३१ मा एक्वियमको युद्ध निम्त्याए, जहाँ मार्क एन्टोनी र क्लियोपेट्रा दुवै, (अन्तिम क्लियोपेट्रा नै) अन्तमा पुगे।

सेल्यूसिड साम्राज्यको ओमेगा वैवाहिक सन्धिले पहिलो क्लियोपात्रालाई प्रस्तुत गर्‍यो, जसले अन्तिम क्लियोपात्राको प्रतिरूप दियो; उनको वंशरेखाले ईसा पूर्व ४० मा रोमी साम्राज्यको भविष्यसूचक अल्फा वैवाहिक सन्धिसितको कडी निर्माण गर्‍यो। ती तीन सन्धि-विवाहहरूले मिलानको आज्ञापत्रको सन्धि-विवाहको प्रतिरूप दिन्छन्। मिलानको आज्ञापत्रले एक भविष्यसूचक घेराबन्दीको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, यसले एउटा भविष्यसूचक चिन्हको प्रतिनिधित्व गर्दछ, यसले एक धर्मी मण्डलीबाट अधर्मी मण्डलीतर्फको संक्रमणलाई चिह्नित गर्दछ, र यसरी सातमध्येका आठौँ अस्तित्वको गूढ कथनसँग समरेखित हुन्छ। यसले युद्धको अन्त्य गराउने एउटा सन्धि-विवाहलाई चिह्नित गर्दछ, सन्धि-विवाहको सम्बन्धविच्छेद नहोउन्जेल; यसरी युद्धको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ। ती दुई रोमी विवाहहरूमा, सम्बन्धविच्छेदले साम्राज्यको एकीकरणलाई उत्प्रेरित गर्दछ। ३१३ ले एक्सेटर शिविर-सभालाई पनि चिह्नित गर्दछ, जहाँ मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको उद्घोषणा आरम्भ हुन्छ र अक्टोबर २२ को बन्द ढोकासम्म पुर्‍याउँछ।

हामी अर्को लेखमा यी सत्यताहरूलाई विचार गरिरहनेछौं।